

Landskab nr. 4—2026 Årgang 107

Ansv. redaktør
Christina Capetillo,
ph.d., arkitekt MAA MDL
Landskab
Peter Bangs Vej 30,
2000 Frederiksberg
Telefon: +45 22 64 38 21
E-mail: landskab@
landskabsarkitekter.dk

Redaktionsudvalg
Steen Bisgaard Jensen (forpers.),
Stefan Darlan Boris, Tine Gils,
Christian Kamp Iversen, Mette Juhl
Jessen, Bettina Lamm, Marina Rets,
Jakob Sandell Sørensen (suppl.)
Nordisk repræsentation:
Nita Koskiadhe, Finland;
Daniel Jakobsson, Island;
Maja Kozak Dehlin, Norge;
Niels de Bruin, Sverige

Grafisk tilrettelæggelse
Trefold

Korrektur
Tilde Tvedt

Oversættelse til engelsk
Dorte Herholdt Silver

Annoncer
DG Media as
Havneholmen 33, 1561 København V
Steen Håkansson
Telefon: +45 30 94 67 07
E-mail: steen.h@dgmedia.dk
www.dgmedia.dk

Abonnement
Receptionen, Akademisk
Arkitektforening
Telefon: +45 30 85 90 00
E-mail: subscription@
arkitektforeningen.dk
Online: [https://shop.
arkitektforeningen.dk/da/
35-abonnementer](https://shop.arkitektforeningen.dk/da/35-abonnementer)

Abonnementspriser 2026
I Danmark 1.504,00 kr. inkl. moms
og forsendelse.
Norden, Grønland og Europa
1.595,00 kr. inkl. moms og
forsendelse. Norge er undtaget
moms. Denne fratrækkes.
Øvrige udland 1.639,00 kr. inkl.
forsendelse.
Løssalg 210,00 kr. inkl. moms,
ekskl. porto.
Landskab udkommer 8 gange
om året.

Udgiver
Danske Landskabsarkitekter
Peter Bangs Vej 30,
2000 Frederiksberg
Telefon: +45 33 32 23 54
www.danskelandskabsarkitekter.dk
i samarbejde med Akademisk
Arkitektforening

Tryk
Specialtrykkeriet Arco, Skive
Medlem af Danske Specialmedier
ISSN 0023-8066

Forside
Vandreblok i Østergård Bugt.
Foto: Christina Capetillo.

Landskabet som en levende skitsebog 5

Landscape as a living sketchbook 6

Christina Capetillo

Når kunsten møder landskabet, opstår nye spørgsmål 9

Tyra Dokkedahl, Stenka Hellfach og Maja Styve

Reshaping landscapes: The aesthetics of emergency 17

Jón Haukur Steingrímsson and Ómar Ingbórrsson

Livsnødvendige og meningsfulde landskaber. Interview med Þórhildur Þórhallsdóttir 24

Daniel Jakobsson

Works+Words Biennale for Artistic Research in Architecture 2026 33

Peter Bertram, Martin Søberg og Kristine Annabell Torp

Den Grønne Trepert: We are going to win so much 38

Frida Irving Søltøft

På oplevelse i Odenses passager 43

Annabell Wallin Steengaard og Julie Bjerre

Bedsted Varden – om ledesten og nye horisonter 46

Stefan Darlan Boris

Undersøgelse af barndommens landskab – stofligheder som omsorgs- fuld erindringsmetode 51

Ida Friis Thomsen

Jorden under vores fødder 52

Signe Kahr Sørensen

Bogomtale: *Planteanvendelse i praksis* 56

Liv Oustrup

DL Nyt 60

Om fællesskab, fag og fremtid – samtale med
Martin Hedevang Andersen 64

Landskabet som en levende skitsebog

Dette nummer af *Landskab* fortæller bl.a. om udformningen af livsnødvendige landskaber i Island, hvor nødsituationer, betinget af naturens uforudsigelige kræfter, kalder på æstetiske valg og pragmatiske løsninger, der er målrettede, resiliente og procesorienterede. Som Jón Haukur Steingrímsson og Ómar Ingþórsson skriver: "Dette er design *in extremis*, der skaber betingelserne for den næste beslutning, før et helhedsbillede foreligger." En slags landskabsarkitektonisk *croquis* skabt under et kolossalt tidspres, som da man senest var tvunget til at anlægge op til 22 meter høje volde for at omdirigere og sprede mere end 300 mio. kubikmeter lava i Grindavík-området.

Islandske landskabsarkitekter har ligeledes indgående kendskab til sneskredsværn og lavinesikringer, og de har gennem de seneste 25 år arbejdet med især indpasningen i landskabet, retableringen af vegetation og de enorme landskabsanlægs rekreative kvaliteter. Men i takt med klimaforandringerne bliver det mere og mere tydeligt, at det er nødvendigt også at værne mod nye naturfarer som jordskred og oversvømmelser. Arbejdet med de enorme kegler og dæmninger i bl.a. Neskaupstaður, fortæller Þórhildur Þórhallsdóttir, har betydet, at landskabsarkitekterne har fokus på, at "de færdige strukturer ikke kun er beskyttende, men også er tilgængelige, engagerende og i harmoni med det omgivende landskab."

Emphatic Environments, som er en dansk platform for kunst og formidling i det offentlige rum, skriver: "Skal vi omstille os til et uforudsigeligt klima, kræver det ikke kun viden og sanselige erfaringer, men også rammer hvorunder vi kan omsætte erkendelsen af, at vi er en del af naturen, til handling."

I projektudviklingen af *Bringing In The Tide*-udstillingen på den jyske vestkyst stødte de ind i et dualistisk natursyn og et statisk kunstsyn, som vanskeliggjorde processen: "Den forskellige respons fra myndighederne spejler en forståelse af kunst som et objekt, noget vi kigger på - ligesom vi ser på naturen som noget udenfor os selv. Som noget vi enten skal lade være i fred eller udnytte. Ikke omdanne, bearbejde eller interagere med." Det er tankevækkende, at kunstneriske interventioner i landskabet opfattes som noget, naturen skal værnes mod, mens f.eks. kystturisme og råstofudvinding er legitimt indenfor "paragraffernes paradigme".

Kunstnere og landskabsarkitekter bør inddrages mere direkte i udformningen af såvel samtidslandskabets anlæg som i forvaltningen, for vi har brug for nye narrativer og andre former for gehør, der inkluderer bevægelse, forandring og nye betydninger, for at forstå landskabet som en levende skitsebog - altid skiftende, aldrig statisk.

Christina Capetillo

Landscape as a living sketchbook

This issue of *Landskab* includes a discussion of the design of vitally important landscapes in Iceland, where emergency situations brought about by the unpredictable forces of nature call for aesthetic choices and pragmatic solutions that are targeted, resilient and process-oriented. As Jón Haukur Steingrímsson and Ómar Ingþórsson write, ‘This is design *in extremis*, creating the conditions for the next decision before a complete picture is available.’ A sort of landscape architectural croquis created under tremendous time pressure, as in the most recent construction of up to 22-metre-tall embankments to divert and distribute more than 300 million cubic metres of lava in the Grindavík area.

Icelandic landscape architects are also intimately familiar with the design of avalanche barriers, and for the past 25 years, they have had a particular focus on integrating the solutions into the landscape, restoring vegetation and activating the recreational qualities of these enormous landscape features. Due to climate change, like the rest of the world, Iceland is finding it increasingly necessary to protect against new natural risks, including landslides and flooding. Þórhildur Þórhallsdóttir describes how the construction of the huge cones and embankments in Neskaupstaður, have increased Icelandic landscape architects’ focus on ensuring that ‘the finished structures are not just protective but

also accessible, engaging and in harmony with the surrounding landscape.’

Emphatic Environments, a Danish platform for art and communication in the public space, writes, ‘Adapting to an unpredictable climate not only requires knowledge and sensory experiences but also settings where our awareness of being part of nature can be translated into action.’

In the development of the exhibition *Bringing In The Tide* on the west coast of Jutland, they encountered a dualist view of nature and a static view of art that hampered the project process: ‘This difference in response from public authorities reflects an understanding of art as an object, something we look at, and a view of nature as something outside ourselves. Something we should either leave alone or utilize; not transform, modify or interact with.’ It is thought-provoking that artistic interventions in the landscape are seen as something nature should be protected from, while e.g. coastal tourism and raw materials extraction are legitimate under the ‘regulatory paradigm’.

Artists and landscape architects should be more directly involved in the management of the contemporary landscape and the design of structures in it, because we need new narratives and approaches that involve movement, change and new meanings to be able to understand the landscape as a living sketchbook – ever-changing, never static.

Christina Capetillo